



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Kž I 42/05**  
**22.03.2005. godina**  
**Beograd**

## **U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija: Zorana Perovića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Slobodana Rašića, Nevenke Važić i Gorana Čavlina, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona i dr, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i branioca optuženog, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K 56/04 od 27.9.2004. godine, na sednici veća održanoj dana 22.3.2005. godine, doneo je

## **P R E S U D U**

Žalbe Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i branioca optuženog AA se odbijaju kao neosnovane i presuda Okružnog suda u Kruševcu K 56/04 od 27.9.2004. godine **POTVRĐUJE**.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Navedenom presudom oglašen je krivim i osuđen optuženi AA, zbog krivičnih dela iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ i člana 33. stav 1. ZOM-a primenom člana 42. i 43. OKZ na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, u koju kaznu je optuženom uračunato vreme provedeno u pritvoru od 8.5. do 27.9.2004. godine. Od optuženog je oduzet revolver "aa" broj \_\_\_\_. Istom presudom optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 9.500,00 dinara i 3.000,00 dinara paušala.

Protiv ove presude Okružni javni tužilac u Kruševcu i branilac optuženog advokat AB iz Kruševca su blagovremeno izjavili žalbe.

Okružni javni tužilac prvostepenu presudu pobija zbog odluke o kazni, sa predlogom da se pobijana presuda preinači, tako da se optuženom izrekne stroža kazna.

Branilac optuženog prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se pobijana presuda ukine ili preinači.

U odgovoru na žalbu branilac optuženog je predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku pod brojem Ktž. 162/05 od 28.1.2005. godine predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca uvaži, a žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, pa je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude, navoda i predloga u žalbama Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog, odgovora na žalbu i predloga Republičkog javnog tužioca, našao da su žalbe neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu člana 380. stav 1. ZKP Vrhovni sud nije našao da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka niti povreda krivičnog zakona na koje pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Stim u vezi u žalbi u se navodi da je prvostepeni sud pogrešno postupio, jer nije pravilno utvrdio činjenice vezane za sam događaj, niti psihičko stanje optuženog u vreme izvršenja krivičnog dela. Prema tome sledi da se tim navodima u žalbi u suštini pobija činjenično stanje utvrđeno u prvostepenoj presudi.

Žalbom branioca optuženog se neosnovano pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio na osnovu iskaza svedoka BB odlučne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke. U tom smislu na osnovu iskaza tog svedoka, koji je prvostepeni sud ocenio kao potpun i dosledan, a ceneći i ostale izvedene dokaze i odbranu optuženog, pravilno je utvrđeno da je optuženi sa sinom VV, pokušao da se fizički obračuna sa oštećenim, da su krenuli ka oštećenom, da ih je na vratima sprečio oštećeni i u dva navrata odgurnuo optuženog, koji je pao na zemlju. Prema tome proizilazi da je optuženi započeo sukob sa oštećenim, te da je nakon toga ušao u svoju kuću, uzeo revolver, vratio se u dvorište i sa rastojanja većeg od 1/5 m do 5m usmerio usta cevi revolvera u pravcu oštećenog i ispalio jedan metak koji je oštećenog pogodio u desnu stranu vrata, nanevši mu laku telesnu povredu, da bi odmah nakon toga Zoran Urošević od optuženog oduzeo revolver. Stoga su po oceni Vrhovnog suda neosnovani navodi u žalbi branioca optuženog da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio odlučene činjenice, koje se odnose na sam događaj, a koji se optuženom stavlja na teret.

Po oceni Vrhovnog suda prvostepeni sud je pravilno utvrdio u kakvom se psihičkom stanju nalazi optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela. Iz nalaza i mišljenja veštaka dr. GG neuropsihijatra proizilazi da se stanje optuženog u vreme izvršenja krivičnog dela može okarakterisati kao napetost, koja nije ometala upravljanjem postupcima i shvatanja dela, pa je stoga prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optuženi mogao da upravlja svojim postupcima i da shvati značaj dela, te da je time bio uračunljiv. Stoga se po oceni Vrhovnog suda u žalbi branioca optuženog neosnovano navodi da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bio u stanju afekta.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog povrede krivičnog zakona u odnosu na krivično delo iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud nakon pravilne i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno utvrdio sve odlučne činjenice za donošenje pravila i zakonite odluke. Na takvo činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se radnjama optuženog stiču sva bitna objektivna i subjektivna obeležja navedenog krivičnog dela. Kako iz spisa i prvostepene presude ne proizilazi da se optuženi nalazi u stanju afekta, to je neosnovan navod u žalbi da se u radnjama optuženog stiču obeležja krivičnog dela iz člana 48. stav 1. KZ RS u pokušaju. Nadalje, neosnovani su i navodi u žalbi da se u radnjama optuženog stiču obeležja krivičnog dela iz člana 53. stav 1. KZ RS, imajući u vidu činjenice utvrđene u prvostepenoj presudi i razloge prvostepenog suda u pogledu primene krivičnog zakona.

Žalbama Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog se neosnovano pobija pobija prvostepena presuda i zbog odluke o kazni. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud nakon pravilno i u dovoljnoj meri cenjenih svih okolnosti u smislu člana 41, 42. i 43. OKZ optuženom utvrdio pojedinačne kazne i izrekao jedinstvenu kaznu koja odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i optuženog kao izvršioca. Stoga su neosnovani navodi u žalbi branioca optuženog da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti. Nadalje, neosnovano se i u žalbi Okružnog javnog tužioca navodi da je prvostepeni sud precenio značaj olakšavajućih okolnosti, imajući u vidu brojne olakšavajuće okolnosti, zatim osobito olakšavajuće okolnosti, te da je krivično delo iz člana 47. stav 1. KZ RS ostalo u pokušaju. Stoga Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilnom primenom člana 42. i 43. OKZ optuženom utvrdio pojedinačne kazne ispod zakonskog minimuma propisanog za navedena krivična dela. Iako je optuženi osuđivan 1987. godine zbog krivičnog dela iz člana 173. stav 1. KZ RS, ta okolnost po oceni Vrhovnog suda ne opravdava izricanje strože kazne optuženom. Prema tome sledi da će se i po oceni Vrhovnog suda izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja propisana u članu 33. OKZ.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zoran Popović, s.r. Zoran Perović, s.r.

Za tačnost opravka

zž